

ORIOI BOHIGAS

“Sense un canvi de legislació el català no té futur”

— Què us ha interessat més de la figura de l'escriptor Terenci Moix, desaparegut el passat 2 d'abril?

— El Terenci Moix que m'ha interessat més és el que pertany al record personal, d'un coneixement sovintejat de tants i tants anys. El vaig llegir sobretot en els inicis, i els darrers anys no el vaig seguir tant. En vaig ser un bon lector, però mai un lector especialitzat. Per una banda, perquè la novel·la m'ha deixat d'interessar de la manera tan preponderant que m'interessava abans. I per l'altra, perquè el Terenci Moix que m'agradava era el que parlava del seu món, i no tant el que parlava d'Egipte i del món antic. Aquesta segona etapa coincideix amb el seu pas al castellà i potser això també me'l va fer distant. Penso que la seva frescor sintàctica s'adiu més amb el català que amb el castellà. Per tant, és dels escriptors d'origen català que s'expressen en castellà i que veuen limitada la seva expressivitat.

— Miquel Barceló exposa la seva obra, antiga i recent, a les quatre Illes Balears. Heu seguit la carrera d'aquest artista?

— Miquel Barceló crec que és un artista molt important. Entre altres raons, perquè és un dels rars artistes joves dels Països Catalans que tenen una forta repercussió internacional i un gran prestigi reconegut a tot arreu. Barceló va aportar unes fórmules que arrencaven de la modernitat de l'informalisme i recollia al mateix temps aspectes del formalisme anterior. No estic segur, però, que la seva obra hagi evolucionat prou al llarg del temps. Continua, això sí, amb el mateix rigor de sempre, tot i que no sé si l'esperit renovador continua present en la seva obra.

— Podríeu fer un primer balanç de l'arrencada de l'Any del Disseny?

— L'Any del Disseny és un esdeveniment cultural importantíssim a Catalunya, però especialment a Barcelona, i un cop més es demostra la funció de capitalitat que té Barcelona. L'Any del Disseny és fruit de l'alt nivell que el disseny té a Catalunya i als Països Catalans. S'ha encetat amb una ideologia amb la qual m'identifico. En comptes de fer un parell o tres de grans exposicions, se n'han fet de molt variades, dedicades a aspectes de qualitat servicial, o de voluntat realista, com les dedicades al disseny industrial. A la Virreina, l'exposició “Alehop! Disseny, enginyers i remeis” exhibeix els objec-

tes més vulgars, però arrelats a la vida quotidiana, que no han estat grans creacions artístiques allunyades de les necessitats reals, sinó objectes de servei eficaç, com la pinça o la cremallera. El disseny ha servit, doncs, per resoldre problemes petits però generals que afecten tothom. A part de les seves virtuts estètiques són objectes útils, econòmics, que es manifesten contra anys i panys de disseny d'elit, car i exhibicionista.

— Quin balanç feu de l'Any Gaudí?

— Totalment positiu, per la repercussió internacional que ha tingut. Si Gaudí hagués estat francès, faria molt de temps que seria conegut a tot el món. Es d'agrair que, encara que amb retard, s'hagi fet l'esforç de fer conèixer Gaudí a àmbits socials molt diversos i molt amplis. Un altre fet positiu és que l'Any Gaudí ha impulsat la restauració de moltes obres seves, com la cripta de la colònia Güell i el palau Güell. La llàstima és que hem perdut l'oportunitat de fer l'última gran contestació contra la pèssima continuació de la Sagrada Família, tant arquitectònica com escultòrica.

— Darrerament s'alcen veus pessimistes sobre el futur del català. Què en penseu?

— Ja en començo a tenir prou de tantes queixes sobre la mort del català. Mentre els Països Catalans no adquireixin una sobirania política, al marge de l'estatal, la defensa del català és una tasca inútil. Sense un canvi de legislació i de Constitució, el català no té futur. Ens hauríem de conscienciar i deixar-nos d'històries. A més, es pot ser independentista sense parlar català.

“Mentre els Països Catalans no adquireixin una sobirania política, al marge de l'estatal, la defensa del català és una tasca inútil. Sense un canvi de legislació i de Constitució, el català no té futur”

Lluís Bonada